

Na sklonku dřevařské slávy aneb jde opravdu o labutí píseň?

Ze staletého úsilí a stromných začátků generací řemeslníků, kterým zvonělo dřevo, kteří na základě bohatých zkušeností nabývali přesvědčení, že k práci je zapotřebí vzdělání, se vytvořily počátky nábytkářského školství v Rousínově.

Od roku 1587 jsou v Rousínově známé cechovní artikuly bednářů a jejich cechovní kourouhev. Zpracování dřeva dalo v pozdější době základ stolařství, jehož rozvojem dochází k nábytkářství v průmyslové podobě.

Už v roce 1851 bylo v Rousínově 25 stolařských mistrů, kteří měli po třech tovaryších a pěti učních. Počátky nábytkářského průmyslu se počítají od roku 1888. O potřebě odborného školení a vzdělanosti byl jako jeden z prvních podnikatelů přesvědčený Jan Osolsobě. Za pomoci svých přátel z řad pedagogických odborníků na své poradě dne 19. dubna 1890 přijali doporučení v Rousínově zřídit Průmyslovou školu pokračovací s právou pro učně.

Od roku 1908 měla ve druhém ročníku oddělení průmysl dřevařský. V roce 1913 získala vlastní dílnu, je-

jížž prvními mistrem a učitelem byl Emanuel Donauer, ředitelem se stal Richard Osolsobě, který usiloval o zřízení denní školy stolařské, což se podařilo až po roce 1918.

Od takto ustanoveného základu jako předpokladu rozvoje nábytkářského školství se podle potřeb praxe buduje na stále modernějších principech, které posilují kvalifikační složku tohoto oboru.

Repliky nábytku

Soudobá fáze rozvoji učňovského školství nábytkářské s maturitou i s velmi vyhledávanou obsahovou náplní. Učni se zabývají užítým uměním ve zpracování dřeva, slohovými replikami jednotlivých kusů nábytku a jeho restaurováním. Tento proces zaměstnává řadu odborníků na výběr materiálu přes stanovení speciálních technologií, výkresy jednotlivých částí až po jejich sesazení hotového výrobku.

Podle potřeby ho vybavují intarziemi nebo řezbou a nakonec vhodnou povrchovou úpravou. Výrobky jsou veřejnosti každoročně prezentovány na závěr učební doby žáků, na staré radnici v Rousínově.

Každý takový výrobek svědčí o řemeslných dovednostech a zároveň o značné hloubce teoretických znalostí z oboru uměleckého zpracování materiálu a jeho doplňků.

Žáci z plošně vypracovaných plánů, které si sami vyřísují, vyjadřují řemeslným zpracováním dřeva prostor.

Na vernisáži vystavených prací promluvil ředitel Integrované střední školy ve Slavkově, Mgr. Josef Směkal, který s uznáním a obdivem se zmínil o odborné úrovni a vzdělanosti žáků, posléze dal slovo odbornému učiteli Jiřímu Skodákovi, který inspiroval žáky k vícesložkovému zpracování materiálu, převážně místní proveniencí.

Poukázal na své zkušenosti z výuky, která vzhledem k náročnosti zpracování dřeva není jednoduščí ani pro učitele odborných větví.

Po staletém úsilí generací odborníků na zpracování dřeva, naši obnovitelné suroviny, se tento obor dostává v Rousínově do útlumu, údajně pro nedostatečný počet zájemců. Nejsem školské praxi v tomto oboru v Rousínově tak blízko, abych mohl diagnostikovat, kde, kdy a v čem došlo k

chybě. Jsem absolutem není Mendlovy lesnické a dřevařské univerzity v Brně, které ráje v tomto oboru jedinou vysokou školou u nás.

Vím, že lesnický obor má bohatou a skvělou tradici, ale dřevařský obor se soustavně rozšiřuje a buduje. Škola v Rousínově se nachází v nejkřídlejší části města a je obklopená dendrologickým parkem. Její budovy jsou funkcionalisticky řešené pro potřeby školství.

Už naposledy

Rousínov historicky vznikl jako účelové předměsti Brna. Tuto úlohu si zachovává a prohlubuje (každou půlhodinu odjíždí autobus do Brna, kde je do dvaceti minut). I tato školská instituce by zde našla dostatek vhodných podmínek pro rozvoj svých výzkumných programů v klidném badatelském prostředí.

Slova pořadatelů vernisáže ze dne 5. června se mi poslouchala velice těžce a nemile se mi dotkla, protože bylo vyřčeno, že jde o poslední přehlídku žákovských prací v Rousínově.

Václav Mlaváč, Rousínov